

РЕШЕНИЕ

№ 2197

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1417** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл.70 – чл.73 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по искане на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., чрез адв. С. В. от САК, за възобновяване на административнонаказателното производство по което е издадено Наказателно постановление № 22-2200310/12.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“.

Молителят сочи, че действията по връчване на наказателното постановление са „неправилни, необосновани и незаконосъобразни и извършени при съществени нарушения на процесуалните правила“. Искането му е да се възобнови административнонаказателното производство и „да бъде отменено прогласеното лизане в сила“ на тези действия с произтичащите от това правни последици.

В съдебно заседание, молителят се представлява от адв. В., който поддържа искането. Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски и представя списък на същите по чл.80 от ГПК.

Ответникът - директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Д., която моли искането да бъде отхвърлено като неоснователно. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Ю. от СГП дава становище за неоснователност на искането.

Административен съд София-град, като разгледа искането и приложените към него доказателства, както и представените такива от ответника, и взе предвид становищата на страните, прие за установено следното:

Срещу „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., е образувано административнонаказателно производство за установено административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. На 12.08.2022 г. административнонаказващият орган – директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“ е издал Наказателно постановление № № 22-2200310/12.08.2022 г. Същото е връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН на 26.08.2022 г. и е влязло в сила на 10.09.2022 г. – установява се от вписването на постановения върху него печат.

Адвокат В., като пълномощник на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД – [населено място], е получил препис от влязлото в сила наказателно постановление на 19.12.2022 г. Това е видно от съставения и приложен към делото Приемо-предавателен протокол от 19.12.2022 г. На 06.02.2023 г. същият е внесъл чрез административния орган искането за възобновяване на административнонаказателното производство – предмет на настоящото дело. Постъпило е в съда на 13.02.2023 г. с вх. № 6047 от същата дата.

Предложението за възобновяване на административнонаказателното производство по издаване на влязло в сила Наказателно постановление № 22-2200310/12.08.2022 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], е допустимо като предявено от заинтересовано лице по смисъла на чл.72, ал.1, т.2, вр. ал.2 от ЗАНН, което твърди, че са нарушени негови права и законни интереси.

За да се възобнови административнонаказателно производство, което е приключило с влязло в сила наказателно постановление, следва да е налице някое от материалноправните основания, визирани в разпоредбата на чл.70, ал.2 от ЗАНН.

В случая, молителят не навежда довод и не представя доказателства, свързани с наличие на някое от основанията по чл.70, ал.2, т.1, т.2, т.4, т.5, т.6 или т.8 от ЗАНН. Същият не сочи и откриване на нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта, т.е. не се позовава и на основанието по чл.70, ал.2, т.3 от ЗАНН.

Искането се основава на твърдението, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като процесното Наказателно постановление № 22-2200310/12.08.2022 г. не било връчено на датата, отбелязана върху него, а именно: на 26.08.2022 г., респ. не е влязло в сила на вписаната върху печата дата 10.09.2022 г. По този начин дружеството било лишено от възможността да се запознае своевременно с повдигнатото му обвинение и да защити интересите си чрез подаването на жалба. В тази връзка остава единствено възможността искането да се разгледа като такова по чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН. Въз основа на констатираните с доказателства факти и обстоятелства обаче не се установява да са налице и предпоставките на посочената разпоредба. Съображенията са следните:

В нормата на чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН са предвидени две хипотези, като наличието на която и да е от тях е основание за възобновяване на административнонаказателното производство. Първата хипотеза е, когато вследствие на допуснато съществено

нарушение на процесуалните правила лицето е било лишено от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е бил надлежно представляван, а втората – когато лицето не е могло да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани.

В случая не е налице нито една от двете хипотези, тъй като от представените по делото доказателства не се установява в хода на административнонаказателното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до лишаване на лицето от възможността за участва в производството, съответно, че то не е могло да участва по причини които не е могло да отстрани. Видно е, че АУАН № 22-2200310/13.07.2022 г., с който е образувано производството, е предявен на надлежно упълномощен представител на дружеството, който е получил препис от него и е уведомен за възможността да направи възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Този факт се потвърждава и от подалия искането адв. В.. Следователно, молителят е участвал лично в хода на административнонаказателното производство и правото му на защита не е било нарушено.

Твърденията на молителя, че е налице изключително забавяне на наказващия орган при произнасянето му, в резултат на което е бил лишен от правото да обжалва наказателното постановление, не водят до извод различен от изложения. Нещо повече, според изявлението на адв. В. /обективизирано в искането/, той е подал в ДИТ - С. искане за предоставяне на издаденото НП на 05.12.2022 г. /Искане вх. №22120185/05.12.2022 г./, т.е. след влизане на същото в сила. Препис от НП е получил на 19.12.2022 г. и въпреки отбелязването за влизането му в сила е можел да подаде жалба срещу него пред Софийски районен съд в 14-дневен срок, който да направи преценка за допустимостта ѝ, а тя съответно би подлежала на последващ съдебен контрол.

Административнонаказателното производство приключва с издаването на наказателното постановление, а действията по негово връчване не са част от това производство. От момента на редовното връчване на едно наказателно постановление тече срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН за неговото обжалване. При евентуално допуснати процесуални нарушения при връчване на наказателното постановление този срок не започва да тече и докато то не бъде редовно връчено не влиза в законна сила, съответно подадената срещу него жалба не е просрочена. Ето защо, дори и да е налице забавяне при произнасянето от страна на наказващия орган или да е прието от него, че наказателното постановление е връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН, това не лишава лицето от правото му да обжалва, съответно не го лишава от правото да участва в административнонаказателното производство, което в случая не е направено. В този смисъл и предвид твърденията на наказаното лице, че връчването по чл.58, ал.2 е незаконосъобразно, поради което и незаконосъобразно АНО е приел, че наказателното постановление е влязло в сила, е неотнормимо към искането за възобновяване на производството. Същото възражение то е можело да направи в производството по обжалване на наказателното постановление в 14-дневния срок от узнаването за издаването му. Ето защо, правото на защита на лицето не е било нарушено и то не е било лишено от правото да обжалва, както се твърди в искането.

С оглед на всичко гореизложено се налага извода, че искането на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД – [населено място] за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление №

22-2200310/12.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, е неоснователно поради липса на предвидените от законодателя предпоставки в нормата на чл.72, ар.2 от ЗАНН и следва да бъде оставено без уважение.

При този изход на спора искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, поради което молителят следва да бъде осъден да му заплати такова в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., чрез адв. С. В. от САК, за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление № 22-2200310/12.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“.

ОСЪЖДА „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., ДА ЗАПЛАТИ на ИА „Главна инспекция по труда“ – [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.